

KNJIGA O JESTIRI

GLAVA 1

U vrijeme Asvirovo, a taj Asvir carova{e od Indije do Etiopije u sto i dvadeset i sedam zemalja,

1:2 U to vrijeme, kad sje|a{e car Asvir na prijestolu carstva svojega u Susanu carskom gradu,

1:3 Tre}e godine carovanja svojega u~ini gozbu svijem knezovima svojim i slugama svojim, ta bija{e kod njega sila Persijska i Midska, vlastelji i upravitelji zemaljski;

1:4 I on pokaziva{e bogatstvo i slavu carstva svojega i diku i krasotu veli~ine svoje mnogo dana, sto i osamdeset dana.

1:5 I poslije tih dana u~ini car svemu narodu {to ga bija{e u Susanu carskom gradu od maloga do velikoga gozbu za sedam dana u trijemu u vrtu od carskoga dvora.

1:6 Zavjesi bijeli, zeleni i ljubi~asti bijahu obje{eni vrvicama bijelijem, lanenijem i skerletnijem o bio~uzima srebrnijem na stupovima mramornijem; odri bijahu zlatni i srebrni po podu od zelenoga, bijeloga, `utoga i crvenoga mramora.

1:7 A pi}e davahu u sudovima zlatnijem, i to u sudovima drugim i drugim, a vina carskoga bje{e izobila, kako mo`e biti u cara.

1:8 I pi}em niko ne navaljiva{e po naredbi, jer car bje{e zapovjedio svijem pristavima doma svojega da ~ine kako ko ho}e.

1:9 I carica Astina u~ini gozbu `enama u carskom dvoru cara Asvira.

1:10 Sedmi dan kad se car razveseli od vina re~e Meumanu, Visati, Arvoni, Vikti, Avakti, Zetaru i

Harkasu, sedmorici dvorana koji dvorahu pred carem Asvirom,

1:11 Da dovedu caricu Astinu pred cara pod carskim vijencem, da poka`e narodima i knezovima ljepotu njezinu, jer bija{e lijepa.

1:12 Ali carica Astina ne htje do}i na rije~carevu, koju joj poru~i po dvoranima; zato se car vrlo razgnjevi i gnjev se njegov raspali u njemu.

1:13 I re~e car mudracima koji razumijevahu vremena (jer tako car izno{a{e stvari pred sve koji razumijevahu zakon i pravdu,

1:14 A najbli`i do njega bijahu Karsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena i Memukan, sedam knezova Persijskih i Midskih, koji gledahu lice carevo i sje|ahu na prvijem mjestima u carstvu):

1:15 [to treba po zakonu ~initi s caricom Astinom {to nije u~inila {to je zapovjedio car Asvir preko dvorana?

1:16 Tada re~e Memukan pred carem i knezovima: nije samo caru skrivila carica Astina nego i svijem knezovima i svijem narodima po svijem zemljama cara Asvira.

1:17 Jer }e se djelo cari~ino razi}i me|u sve `ene, pa }e prezirati mu`eve svoje govore}i: car Asvir zapovjedi da dovedu preda nj caricu Astinu, a ona ne do|e.

1:18 I od danas }e kneginje Persijske i Midske koje ~uju {ta je u~inila carica tako govoriti svijem knezovima carevijem; te }e biti mnogo prkosa i sva|e.

1:19 Ako je ugodno caru, da izide carska zapovijest od njega i da se upi{e me|u zakone Persijske i Midske da je nepromjenito, da Astina ne izlazi vi-

{e pred cara Asvira i da }e car dati njezino carstvo drugoj boljoj od nje.

1:20 I kad se zapovijest careva koju u~ini ~uje po carstvu njegovu svemu kolikome, sve }e `ene po{tovati svoje mu`eve od velikoga do maloga.

1:21 I ovo bi po volji caru i knezovima, i u~ini car kako re~e Memukan.

1:22 I razasla knjige po svijem zemljama carskim, u svaku zemlju njezinijem pismom i svakomu narodu njegovijem jezikom, da bi svaki mu` bio gospodar u svojoj ku}i; i bi progla{eno jezikom svakoga naroda.

GLAVA 2

Poslje toga, kad se uti{a gnjev cara Asvira, on se opomenu Astine i {to je u~inila i {to je naredio za nju.

2:2 I reko{e momci carevi, sluge njegove: da potra`e caru mladijeh djevojaka lijepijeh;

2:3 I neka odredi car pristave po svijem zemljama carstva svojega da skupe sve djevojke mlade i lijepe u Susan grad carski u `enski dvor pod ruku Igaja dvoranina careva, ~uvara `enskoga, i neka im se daju potrebe za ljepotu.

2:4 Pa koja djevojka bude po volji caru, neka bude carica na Astinino mjesto. I to bi po volji caru, i u~ini tako.

2:5 Bija{e u Susanu carskom gradu Judejac po imenu Mardohej, sin Jaira sina Simeja sina Kisova, od plemena Venijaminova,

2:6 Koji bi odveden u ropstvo iz Jerusalima s robljem koje bi odvedenu u ropstvo s Jehonijom carem Judinijem, kojega zarobi Navuhodonosor car Vavilonski.

2:7 On odgaja{e Adasu, a to je Jestira, k}i strica njegova, jer ne ima{e oca ni matere; a djevojka bija{e lijepa stasa i krasna lica, i po smrti oca joj i matere uze je Mardohej za k}er.

2:8 I kad se razglasi rije~ careva i zapovijest, i mnogo se djevojaka skupi u Susan grad carski pod ruku Igajevu, bi i Jestira dovedena u dvor carev pod ruku Igaja ~uvara `enskoga.

2:9 I djevojka mu omilje i na|e milost u njega, te joj odmah dade potrebe za ljepotu i dio njezin, i sedam pristalijeh djevojaka iz carskoga doma, i namjesti je s njezinijem djevojkama na najljep{e mjesto u `enskom domu.

2:10 Jestira ne kaza naroda svojega ni roda svojega, jer joj Mardohej bje{e zabranio da ne kazuje.

2:11 A Mardohej hoda{e svaki dan ispred trijema od `enskoga doma da bi doznao kako je Jestira i {to }e biti od nje.

2:12 A kad bi do{ao red na koju djevojku da u|e k caru Asviru, po{to bi joj se ~inilo po `enskom zakonu dvanaest mjeseca (jer toliko vremena treba{e da se uljep{avaju, {est mjeseca uljem od smirne a {est mjeseca mirisima i drugim stvarima za ljepotu `ensku),

2:13 Tada bi djevojka i{la k caru, i {to bi god rekla dalo bi joj se da s tijem ide iz `enske ku}e u dom carev.

2:14 Uve~e bi u{la a ujutru bi se vratila u drugu ku}u `ensku pod ruku Sazgaza dvoranina careva, ~uvara ino~koga; vi{e ne bi i{la k caru, ve} ako bi je htio car, te bi bila pozvana po imenu.

2:15 I tako kad do|e red na Jestiru k}er Avihaila strica Mardohejeva, koju bje{e uzeo za k}er, da u|e k caru, ona ne zaiska ni{ta nego {to re~e Igaj dvoranin carev, ~uvar `enski; i Jestira nala`a{e milost u svakoga ko je vi|a{e.

2:16 Tako bi Jestira odvedena k caru Asviru u carski dvor njegov desetoga mjeseca, koje je mjesec Tevet, sedme godine carovanja njegova.

2:17 I caru omilje Jestira mimo sve druge `ene, i pridobi milost i ljubav njegovu mimo sve djevojke, te joj metnu carski vijenac na glavu i u~ini je caricom na mjesto Astinino.

2:18 I u~ini car veliku gozbu svijem knezovima svojim i slugama svojim radi Jestire, i pokloni zemljama olak{ice i razdade darove kako car mo`e.

2:19 A kad se drugom skupljahu djevojke, Mardohej sje|a{e na vratima carevijem.

2:20 A Jestira ne kaza svojega roda ni naroda, kao {to joj bje{e zapovjedio Mardohej, i Jestira ~i-

nja{e {to joj Mardohej govora{e, kao kad se odga-ja{e kod njega.

2:21 U te dane, kad Mardohej sje|a{e na vratima carevijem, rasrdi{e se Vihtan i Teres dva dvoranina careva izme|u onijeh koji stra`ahu na pragu, i gledahu da dignu ruke na cara Asvira.

2:22 A to dozna Mardohej i javi carici Jestiri, a Jestira kaza caru u ime Mardohejevo.

2:23 I kad se stvar izvidje i na|e, bi{e obje{ena ona obojica na drvo, i to se zapisa u knjigu dnevnika pred carem.

GLAVA 3

Poslje toga podi`e car Asvir Amana sina Amedatina, Agageja, i uzvisi ga, i namjesti mu prijesto vi{e svijeh knezova {to bijahu kod njega.

3:2 I sve sluge careve {to bijahu na vratima carevijem klanjahu se i padahu pred Amanom, jer tako bje{e car zapovjedio za nj. Ali Mardohej ne klanja{e se niti pada{e.

3:3 I sluge careve {to bijahu na vratima carevijem govorahu Mardoheju: za{to prestupa{ zapovijest carevu?

3:4 I po{to mu od dana na dan govora{e a on ne poslu{a, javi{e Amanu da vide ho}e li ostati rije~i Mardohejeve, jer im bje{e kazao da je Judejac.

3:5 A kad vidje Aman da se Mardohej ne klanja niti pada pred njim, napuni se gnjeva Aman.

3:6 Ali mi{lja{e da nije vrijedno da digne ruku na Mardoheja samoga, jer mu kaza{e kojega naroda bje{e Mardohej, nego gleda{e da istrijebi sve Judejce {to bijahu po svemu carstvu Asvirovu, narod Mardohejev.

3:7 Prvoga mjeseca, a to je mjesec Nisan, godine dvanaeste carovanja Asvirova, baca{e Fur, to jest `drijeb, pred Amanom, od dana do dana i od mjeseca do mjeseca, do dvanaestoga mjeseca, a to je mjesec Adar.

3:8 I Aman re~e caru Asviru: ima narod rasijan i rasut po narodima po svijem zemljama carstva tvog, kojega su zakoni druk~iji od zakona svijeh

naroda, i ne izvr{uju zakona carevijeh, pa nije probita~no caru da ih ostavi.

3:9 Ako je caru ugodno, da se pi{e da se istrijebe; i ja }u izmjeriti deset tisu}a talanata srebra u ruke pristavima da donesu u carevu riznicu.

3:10 Tada car snimi prsten s ruke svoje i dade ga Amanu sinu Amedatinu Agageju neprijatelju Judejskom.

3:11 I re~e Amanu: to srebro neka tebi, a od naroda ~ini {to ti je drago.

3:12 Zato dozva{e pisare careve prvoga mjeseca trinaestoga dana, i napisu se sve kako zapovjedi Aman, namjesnicima carevijem i vojvodama u svakoj zemlji i knezovima svakoga naroda, svakoj zemlji pismom njezinijem i svakomu narodu jezikom njegovijem, u ime cara Asvira napisu se i prstenom carevijem zape~ati se.

3:13 I razasla{e se knjige po glasnicima u sve zemlje careve da potru, pobiju i istrijebe sve Judejce, staro i mlado, djecu i `ene u jedan dan, trinaestoga dana dvanaestoga mjeseca, koje je mjesec Adar, i da razgrabe imanje njihovo.

3:14 U knjigama se govora{e da se oglasi zapovijest po svijem zemljama i da se objavi svijem narodima da budu gotovi za onaj dan.

3:15 Glasnici otido{e brzo po zapovijesti carevoj, i zapovijest bi ogla{ena u Susanu carskom gradu. A car i Aman sje|ahu i pijahu, a grad se Susan smete.

GLAVA 4

AMardohej doznava sve {ta bi, razdrije haljine svoje i obu~e se u kostrijet i posu se pepelom i po|e po gradu vi~u}i iza glasa gorko.

4:2 I do|e do pred vrata careva, jer ne bje{e slobodno u}i na vrata careva u kostrijeti.

4:3 I u svijem zemljama, u koje god mjesto do|e rije~ careva i zapovijest njegova, bi velika `alost me|u Jevrejima i post i pla~ i jauk, i mnogi u kostrijeti i pepelu le`ahu.

4:4 I do|o{e djevojke Jestirine i dvorani njezini, i javi{e joj: i carica se o`alosti veoma, i posla halji-

ne da preobuku Mardoheja i da skinu s njega kostrijet; ali on ne primi.

4:5 Tada dozva Jestira Ataha dvoranina careva, kojega joj bje{e dao da joj slu`i, i zapovjedi mu za Mardoheja da razbere {ta mu je i za{to.

4:6 I otide Atah k Mardoheju na ulicu gradsku koja bija{e pred vratima carevijem.

4:7 I Mardohej mu kaza sve {to mu se dogodilo i za srebro {to je obrekao Aman dati u carevu riznicu za Judejce da ih istrijebi;

4:8 I prijepis od zapovijesti koja bi progla{ena u Susanu da se istrijebe, dade mu da je poka`e Jestiri i javi, i da joj naru~i da otide k caru i da ga umilostivi i da ga moli za svoj narod.

4:9 I vrativ{i se Atah kaza Jestiri rije~i Mardohejeve.

4:10 A Jestira re~e Atahu i zapovjedi mu da ka`e Mardoheju:

4:11 Znaju sve sluge careve i narod po zemljama carevijem da ko bi god, ~ovjek ili `ena, u{ao k caru unutra u dvor ne budu{i pozvan, jedan je zakon za nj, da se pogubi, osim kome bi car pru`io zlatnu palicu, taj ostaje `iv; a ja nijesam zvana da u|em k caru, ovo je trideset dana.

4:12 I kazane bi{e Mardoheju rije~i Jestirine.

4:13 A Mardohej opet poru~i Jestiri: nemoj misliti da }e{ se mimo sve Judejce izbaviti u domu carevu.

4:14 Jer ako ti uzmu~i{ sada, do}i }e pomo} i izbavljenje Judejcima s druge strane, a ti i dom oca tvojega poginu}ete; i ko zna nijesi li za ovako vrijeme do{la do carstva.

4:15 Tada re~e Jestira da odgovore Mardoheju:

4:16 Idi, skupi sve Judejce {to se nalaze u Susanu, i postite za me, i ne jedite ni pijte za tri dana ni danju ni no}u; i ja }u sa svojim djevojkama postiti tako|er, pa }u onda oti}i k caru, ako i nije po zakonu, i ako poginem, neka poginem.

4:17 Tada otide Mardohej i u~ini sve kako mu zapovjedi Jestira.

GLAVA 5

A tre}i dan obu~e se Jestira u carsko odijelo, i stade u trijemu unutra{nje dvora carskoga prema stanu carevu; a car sje|a{e na carskom prijestolu svom u dvoru carskom prema vratima od dvora.

5:2 I kad car ugleda caricu Jestiru gdje stoji u trijemu, ona na|e milost pred njim, te car pru`i prema Jestiri zlatnu palicu koja mu bje{e u ruci, i Jestira pristupi i dota~e se kraja od palice.

5:3 I re~e joj car: {to ti je, carice Jestiro? i {ta `eli{? ako je i do polovine carstva, da}e ti se.

5:4 A Jestira re~e: ako je ugodno caru, neka do|e car s Amanom danas na objed koji sam mu zgotovila.

5:5 A car re~e: zovite br`e Amana da u~ini {to re~e Jestira. I do|e car s Amanom na objed koji zgotovi Jestira.

5:6 Potom car napiv se vina re~e Jestiri: {ta `eli{? da}e ti se; i {ta moli{? ako je i do polovine carstva, bi}e.

5:7 A Jestira odgovaraju}i re~e: `elim i molim:

5:8 Ako sam na{la milost pred carem, i ako je ugodno caru da mi da {to `elim i u~ini {to molim, neka opet do|e car s Amanom na objed koji }u im zgotoviti, i sjutra }u u~initi po rije~i carevoj.

5:9 I tako otide Aman onaj dan veseo i dobre volje. Ali kad vidje Aman Mardoheja na vratima carevijem a on ne usta niti se ma~e pred njim, napuni se Aman gnjeva na Mardoheja.

5:10 Ali se uzdr`a Aman dokle do|e ku}i svojoj; potom posla i sazva prijatelje svoje i Seresu `enu svoju.

5:11 I pripovjedi im Aman o slavi bogatstva svojega i o mno{tvu sinova svojih i o svemu ~im ga je podigao car i kako ga je uzvisio svrh knezova i sluga carskih.

5:12 I doda Aman: pa i carica Jestira nikoga osim mene ne poziva s carem na objed, koji bje{e zgotovila, pa i sjutra sam pozvan k njoj s carem.

5:13 Ali sve to nije mi ni na {to dokle god gledam onoga Mardoheja Judejca gdje sjedi na vratima carevijem.

5:14 Tada mu re-e Seresa `ena njegova i svi prijatelji njegovi: neka na-ine vje{ala visoka pedeset lakata, i ujutru reci caru da se na njima objesi Mardohej, pa idi s carem veseo na objed. I to bi po volji Amanu i pripravi vje{ala.

GLAVA 6

Onu no} ne moga{e car spavati, i zapovjedi te mu doneso{e knjigu od znamenitijeh doga|aja, dnevnike, te je ~ita{e caru.

6:2 I na|e se zapisano kako je Mardohej pokazao za Vihtana i Teresa, dva dvoranina, koji ~uvahu stra`u na pragu, da gledaju da dignu ruke na cara Asvira.

6:3 Tada re-e car: kaka je ~ast i kako je dobro u~injeno Mardoheju za to? a momci carevi, sluge njegove, reko{e: nije mu u~injeno ni{ta.

6:4 A car re-e: ko je u trijemu? A Aman bje{e do{ao u spolja{nji trijem dvora careva da ka`e caru da se objesi Mardohej na vje{ala koja mu je pripravio.

6:5 A momci carevi reko{e mu: gle, Aman stoji u trijemu. A car re-e: neka do|e.

6:6 I Aman do|e, a car mu re-e: {ta treba u~initi ~ovjeku kojega car ho}e da proslavi? A Aman re-e u sebi: koga bi car htio proslaviti ako ne mene?

6:7 I re-e Aman caru: koga car ho}e da proslavi,

6:8 Treba donijeti carsko odijelo koje car nosi, i dovesti konja na kom car ja{e, i metnuti mu na glavu vijenac carski;

6:9 I odijelo i konja treba dati kome izme|u najve}ih knezova carevijeh da obuku ~ovjeka onoga kojega car ho}e da proslavi, pa da ga provedu na konju po ulicama gradskim i vi-u pred njim: ovako biva ~ovjeku koga car ho}e da proslavi.

6:10 Tada re-e car Amanu: br`e uzmi odijelo i konja kao {to re-e, i u~ini tako Mardoheju, Judejcu koji sjedi na vratima carevijem; nemoj izostaviti ni{ta {to si rekao.

6:11 I uze Aman odijelo i konja, i obu-e Mardoheja i provede ga na konju po ulicama gradskim vi~u}i pred njim: ovako biva ~ovjeku koga car ho}e da proslavi.

6:12 Potom se vrati Mardohej na vrata careva, a Aman br`e otide ku}i svojoj `alostan i pokrivene glave.

6:13 I pripovjedi Aman Seresi `eni svojoj i svijem prijateljima svojim sve {to mu se dogodi. Tada mu reko{e mudraci njegovi i Seresa `ena njegova: kad je od Judejskoga sjemena Mardohej pred kojim si po~eo padati, ne}e{ mu odoljeti, nego }e{ pasti pred njim.

6:14 I dok oni jo{ govorahu s njim, do|o{e dvorani carevi i br`e odvedo{e Amanu na objed koji zgotovi Jestira.

GLAVA 7

Itako do|e car i Aman na objed carici Jestiri.

7:2 I re-e car Jestiri opet drugi dan napiv{i se vina: {ta `eli{, carice Jestiro? da}e ti se i {ta moli{? ako je i do polovine carstva, bi}e.

7:3 Tada odgovori carica Jestira i re-e: ako sam na{la milost pred tobom, care, i ako je caru ugodno, neka mi se pokloni `ivot moj na moju `elju i narod moj na moju molbu.

7:4 Jer smo prodani ja i moj narod da nas potru, pobiju i istrijebe. Da smo prodani da budemo sluge i slu{kinje, mu~ala bih, premda neprijatelj ne bi mogao naknaditi {tete caru.

7:5 A car Asvir progovori i re-e carici Jestiri: ko je taj? i gdje je taj koji se usudio tako ~initi?

7:6 A Jestira re-e: protivnik i neprijatelj ovaj je zlikovac Aman. A Aman se upla{i od cara i od carice.

7:7 Tada car gnjevan usta od vina i otide u vrt kod dvora, a Aman osta da moli za `ivot svoj caricu Jestiru, jer vidje da je car naumio zlo po nj.

7:8 Potom se car vrati iz vrta dvorskoga u ku}u gdje bje{e pio vino; a Aman bje{e pao na odar gdje sje|a{e Jestira. I car re-e: eda li }e i caricu osramo-

titi kod mene u ku}i? ^im ta rije~ izide iz usta carevijeh, pokri{e lice Amanu.

7:9 I Arvona, jedan od dvorana carevijeh, re~e: evo i vje{ala {to je na~inio Aman za Mardoheja koji je govorio dobro po cara stoje kod ku}e Amanove, visoka pedeset lakata. I re~e car: objesite ga na njih.

7:10 I tako objesi{e Amana na vje{ala koja bje{e pripremio Mardoheju. I gnjev carev uti{a se.

GLAVA 8

I stoga dana dade car Asvir carici Jestiri ku}u Amana neprijatelja Judejskoga. A Mardohej izide pred cara, jer Jestira kaza {ta joj je on;

8:2 I car snimiv prsten svoj, koji bje{e uzeo od Amana, dade ga Mardoheju; a Jestira postavi Mardoheja nad ku}om Amanovom.

8:3 Potom Jestira opet govori caru i padnuv{i pred noge njegove i pla~u}i molja{e ga da ukloni zlo}u Amana Agageja i misao njegovu koju bje{e smislio na Judejce.

8:4 Tada car pru`i zlatnu palicu prema Jestiri, i Jestira usta i stade pred carem.

8:5 I re~e: ako je ugodno caru i ako sam na{la milost pred njim, i ako je pravo pred carem i ako samu mu mila, neka se pi{e da se poreku knjige u kojima je misao Amana sina Amedatina, Agageja, koje je raspisao da se istrijebe Judejci {to su po svijem zemljama carevijem.

8:6 Jer kako bih mogla gledati zlo koje bi zadesilo moj narod? i kako bih mogla gledati da se potre rod moj?

8:7 A car Asvir re~e carici Jestiri i Mardoheju Judejcu: eto, dao sam ku}u Amnonovu Jestiri a njega su objesili na vje{ala zato {to }a{e dignuti ruku svoju na Judejce.

8:8 Vi dakle pi{ite za Judejce kako vam je drago u ime carevo i zape~atite prstenom carevijem; jer {to se pi{e u ime carevo i zape~ati prstenom carevijem ne mo`e se pore}i.

8:9 I dozva{e pisare careve u isto vrijeme, tre}ega mjeseca, koji je mjesec Sivan, dvadeset tre}ega

dana, i pisa se sve, kako zapovjedi Mardohej, Judejcima i namjesnicima i knezovima i upraviteljima po zemljama, od Indije do Etiopije, sto i dvadeset i sedam zemalja, u svaku zemlju njezinijem pismom i svakom narodu njegovijem jezikom, i Judejcima njihovijem pismom i njihovijem jezikom.

8:10 A napisa u ime cara Asvira i zape~ati prstenom carevijem, i razasla knjige po glasnicima koji jahahu na brzijem konjma i na mladijem mazgama:

8:11 Da je car dopustio Judejcima {to su u kome god gradu da se skupe i brane `ivot svoj, da potru i pobiju i istrijebe svaku vojsku kojega mu drago naroda i zemlje, koji bi udarili na njih, i djecu njihovu i `ene njihove, a imanje njihovo da razgrabe.

8:12 U isti dan po svijem zemljama cara Asvira, trinaestoga dana mjeseca dvanaestoga, koje je mjesec Adar.

8:13 U knjigama se govora{e da se oglasi zapovijest po svijem zemljama i da se objavi svijem narodima da Judejci budu gotovi za onaj dan da se osvete svojim neprijateljima.

8:14 Glasnici koji jahahu na brzijem konjma i mazgama otido{e brzo i hitno po zapovijesti carevoj; i zapovijest bi oglasa{ena u Susanu carskom gradu.

8:15 A Mardohej otide od cara u carskom odijelu ljubi~astom i bijelom i pod zlatnijem vijencem velikim i u pla{tu od tankoga platna i skerleta, i grad Susan radova{e se i veselja{e se.

8:16 Judejcima do|e svjetlost i veselje i radost i slava.

8:17 I u svakoj zemlji i u svakom gradu, gdje god do|e zapovijest careva i naredba njegova, bje{e radost i veselje me|u Judejcima, gozba i blagi dani, i mnogi iz naroda zemaljskih postajahu Judejci, jer ih popade strah od Jevreja.

GLAVA 9

I tako dvanaestoga mjeseca, a to je mjesec Adar, trinaestoga dana, kad do|e da se izvr{i rije~ careva i zapovijest njegova, istoga dana kad se neprijatelj Judejski nadahu da }e obladati njima, preo-

krenu se, te Judejci obladaše svojim nenavidnicima.

9:2 Skupiše se Judejci u svojim gradovima po svijem zemljama cara Asvira da dignu ruke na one koji im tra`ahu zlo; i niko ne mogaše stajati pred njima; jer strah od njih popade sve narode.

9:3 I svi knezovi zemaljski, namjesnici i upravitelji i koji opravljahu poslove careve, podupirahu Judejce, jer ih popade strah od Mardoheja.

9:4 Jer velik bijaše Mardohej u domu carevu, i slava njegova prola`aše sve zemlje, jer taj ~ovjek Mardohej bivaše sve veći.

9:5 I tako pobiše Judejci sve neprijatelje svoje ma~em i potrše i istrijebiše, i u~iniše {to htješe od nenavidnika svojih.

9:6 I u Susanu carskom gradu ubiše Judejci i istrijebiše pet stotina ljudi.

9:7 I Firsandatu i Dalfona i Aspatu,

9:8 I Poratu i Adaliju i Aridatu,

9:9 I Farmastu i Arisaja i Aridaja i Vajezatu,

9:10 Deset sinova Amana sina Amedatina neprijatelja Judejskoga pobiše, ali na plijen ne digoše ruke svoje,

9:11 U onaj dan kad javiše caru broj pobijenih u Susanu carskom gradu,

9:12 Re~e car Jestiri carici: u Susanu carskom gradu pobiše i potrše Judejci pet stotina ljudi i deset sinova Amanovijeh, a {ta su u~inili po ostalijem zemljama carevijem? [ta `eli{? da}e ti se; i {ta jo{ moli{? bi}e.

9:13 A Jestira re~e: ako je ugodno caru, da se dopusti Judejcima u Susanu i sutra da u~ine po dana{njoj naredbi i deset sinova Amanovijeh da objese na vje{ala.

9:14 I zapovjedi car da bude tako. I oglašena bi zapovijest u Susanu, i objesiše deset sinova Amanovijeh.

9:15 I Judejci koji bijahu u Susanu skupivši se i ~etrnaestoga dana mjeseca Adara pobiše u Susanu tri stotine ljudi, ali na plijen ne digoše ruke svoje.

9:16 A ostali Judejci koji bijahu po zemljama carevijem skupiše se da brane `ivot svoj i da se smire od neprijatelja svojih; i pobiše sedamdeset i

pet tisu}a nenavidnika svojih; ali na plijen ne digoše ruke svoje.

9:17 To bi trinaestoga dana mjeseca Adara; a ~etrnaestoga po~inu{e, i praznova{e taj dan goste}i se i vesele}i se.

9:18 A Judejci koji bijahu u Susanu skupiše se trinaestoga i ~etrnaestoga dana istoga mjeseca, a po~inu{e petnaestoga, i praznova{e taj dan goste}i se i vesele}i se.

9:19 Zato Judejci seljani, koji `ive po mjestima neogra|enijem, praznuju ~etrnaesti dan mjeseca Adara vesele}i se i goste}i se i blaguju}i, i {alju}i dijelove jedan drugom.

9:20 Jer Mardohej napisao ovo, i razaslao knjige svijem Judejcima koji bijahu po svijem zemljama cara Asvira, blizu i daleko,

9:21 Nare|uju}i im da praznuju dan ~etrnaesti mjeseca Adara i petnaesti dan istoga mjeseca svake godine;

9:22 Prema danima u koje se smiriše Judejci od neprijatelja svojih i prema mjesecu kad im se pretvori `alost u radost i tuga u veselje, da te dane praznuju goste}i se i vesele}i se i {alju}i dijelove jedan drugom, i siromasima darove.

9:23 I primiše svi Judejci da ~ine {to su po~eli i {to im pisa Mardohej.

9:24 Jer Aman sin Amedatin Agagej neprijatelj svih Judejaca namisli za Judejce da ih istrijebi, i baci Fur, to jest `drijeb, da ih potre`istrijebi.

9:25 Ali kad Jestira izide pred cara, on zapovjedi knjigom, te se zla misao njegova koju smisli na Judejce obrati na njegovu glavu, i objesiše njega i sinove njegove na vje{ala.

9:26 Zato prozvaše te dane Furim od imena Fur; i radi svojih rije~i te knjige i radi onoga {to vidješe, tako i radi onoga {to im se dogodi,

9:27 Postaviše Judejci i primiše na se i na sjeme svoje i na sve koji se udru`e s njima da je nepromjenito da slave ta dva dana kao {to je napisano za njih i na vrijeme koje je za njih odre|eno, svake godine,

9:28 I da se ti dani spominju i slave u svakom nara{taju, u svakoj porodici, u svakoj zemlji i u

svakom gradu; i ti dani Furim da ne prestanu me | u Judejcima i spomen njihov da ne pogine u sjemenu njihovu.

9:29 I pisa carica Jestira k}i Avihailova i Mardohej Judejac svakom tvr | om potvr | uju}i knjigu za Furim drugi put.

9:30 I razasla knjigu svijem Judejcima u sto i dvadeset i sedam zemalja cara Asvira i rije-ima ljubaznijem i istinijem,

9:31 Da tvrdo dr`e dane Furim na vrijeme kao {to im je postavio Mardohej Judejac i carica Jestira i kao {to sami postavi{e sebi i i sjemenu svojemu za spomen postu njihovu i vikanju njihovu.

9:32 Tako zapovijest Jestirina potvrdi uredbu za Furim, i bi zapisano u knjigu.

GLAVA 10

Potom car Asvir udari danak na zemlju i na ostrva morska.

10:2 A sva djela vlasti njegove i sile, i pripovijest o veli~ini Mardohejevoj kako ga je car u~inio velikim, to je napisano u knjizi dnevnika careva Midskih i Persijskih.

10:3 Jer Mardohej Judejac bje{e drugi do cara Asvira i velik u Judejaca i mio mno{tvu bra}e svoje staraju}i se za dobro svojemu narodu i govore}i za sre}u svega sjemena svojega.